

[Søren Andersen.]

kalde en totrinsraket. Den sættes i kraft pr. 1. april 1966 med halv styrke for at blive fuldt ud gennemført pr. 1. april 1967.

Det er et betydeligt gode, vi gennem denne lovgivning vil skabe for mange mennesker, og det er heller ikke få penge, det koster, nemlig 255 mill. kr. Jeg synes, der er grund til at sige, at vi her oplever nøjagtigt det samme, som da reformen om den fulde folkepension uden fradragregler blev skabt. Også da oplevede vi, at den højtærede socialminister gav goderne uden at anvise vejen til, hvordan de skulle betales. Det er en god gammel regel, at når man viser vejen til et gode, bør man også vise vejen til betaling. Mit parti ønsker meget, at vi under lovforslagets videre behandling i udvalget får at vide, hvordan tanken skal føres frem. Jeg synes, det er noget dristigt, når det foreslås, at der ikke længere skal opkræves invalidepensionsbidrag; det er, som om det heri er antydnet, at bidragsprincippet skal forsvinde. Mon ikke det er lovlig tidligt at gøre sig klar til, at det forsvinder? Mon ikke dette princip har sin berettigelse i sociallovgivningen også fremover, og mon ikke det vil være naturligt, at det finder sin plads i forbindelse med ændringer og forbedringer af invalidernes kår? Det er med henblik på dette, men også med henblik på den ændrede form, bidraget har i den lov om folkepension, som vi for nylig stiftede bekendtskab med, at jeg udtaler, at det er betænkeligt, hvis man ikke, når man endelig vil ændre på dette punkt, får skabt en form, som har udsigt til at have varig karakter. Det er betænkeligt at forlade en fastlagt form, inden man kan gå ind i noget, som man kan regne med virkelig er til at administrere og har varig karakter.

Det er ret naturligt, at der i lovforslag som disse er mange ting, som bedst egner sig til behandling i et udvalg, ting, som man ikke ved første behandling er i stand til at overskue; men jeg skal på mit partis vegne tilsige velvilje i arbejdet med

problemerne i et udvalg og i det hele tilslutning til hovedtankerne, som lovgivningen er bygget over.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe er i dag med stor tilfredshed med til at anbefale gennemførelsen af denne nye form for sociallovgivning, en særskilt lovgivning for vore invalidepensionister. Vi har inden for den konservative folketingsgruppe et arbejdsgrundlag, og her nedfældede vi allerede i 1963, at det for os at se måtte være helt naturligt, at invalidepensionens sammenhæng med folkepensionen blev fjernet. Vi har været vidende om, at denne tanke har fundet stadig voksende tilslutning i forskellige grupper og inden for de forskellige partier, der er repræsenteret her i tinget. Da vi fik betænkningen fra det arbejdsudvalg, den højtærede socialminister havde nedsat, kunne vi altså også kun nikke genkendende til den målsætning, man her lagde frem.

Nu har vi lovforslaget, og vi er i mod-sætning til, hvad der gælder på så mange andre områder, i den heldige situation, at det er et lovforslag, der ikke skal presses igennem på meget kort tid. Det er et lovforslag, der først skal sættes i kraft fra 1. april næste år, og som vi altså i et udvalg kan nå at arbejde virkelig med.

Jeg synes, der er mange ting i lovforslaget, der er på linje med, hvad man må ønske af en moderne sociallovgivning. De to ærede ordførere før mig har allerede nævnt den nye opdeling af invalidepensionisterne, der tager hensyn til den enkeltes forhold, og hvor pensionsretten er baseret på den enkeltes brug for støtte fra det offentlige og således, at invalidepensionen ydes med forskellige beløb.

Jeg skal ikke her komme ind på de takster, man når frem til; vi sagde også dengang i vort arbejdsgrundlag, at vi ønskede, at invalidepensionen blev sat i relation til den gennemsnitlige indtægt for ufaglærte arbejdere, og her møder vi altså igen princippet, at vi får en pensionsordning, der tager